

Ghidul nr. 1

Ghid privind obligațiile de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru micii emițători

Acest ghid își propune să clarifice cerințele stabilite în Directiva 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Directiva EU ETS și Regulamentul (UE) nr. 331/2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisie în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, denumit în continuare FAR și este esențial pentru înțelegerea acelor norme obligatorii din punct de vedere legal

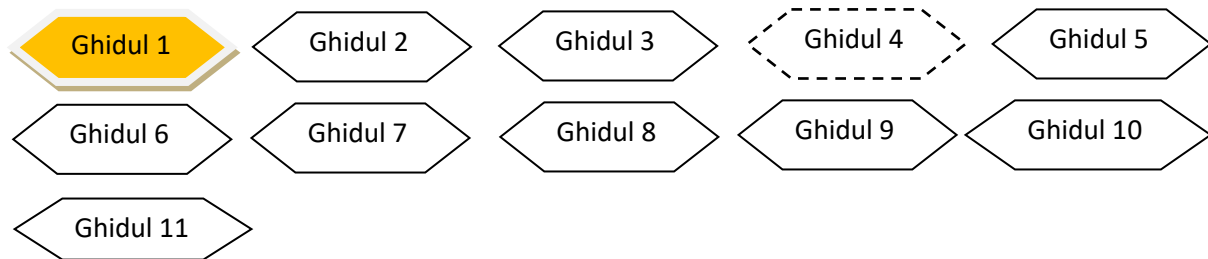
CUPRINS

Introducere.....	1
1. Scopul documentului.....	3
2. Articolul 27- cerințe legale.....	4
3. Articolul 27a - cerințe legale.....	6
4. Bune practici în implementarea articolului 27.....	9
4.1 Opțiuni în stabilirea limitelor de reducere a emisiilor.....	11
4.2 Sancțiuni în caz de nerespectare a măsurilor echivalente.....	12
4.3 Monitorizare, raportare și verificare.....	14
4.3.1 Obligațiile de raportare ale instalațiilor excluse.....	15
4.3.2 Exemple de modele naționale de monitorizare și raportare.....	16
4.3.3 Sisteme de verificare.....	17
4.3.4 Asigurarea conformității cu principiile de monitorizare și raportare.....	19
4.3.5 Procesele de monitorizare, raportare și verificare simplificate, pentru instalațiile care emit sub 5.000 tCO ₂ e.....	20
4.4 Reintroducerea instalațiilor în EU-ETS.....	21
4.5 Provocări comune SM privind implementarea art.27.....	22
4.5.1 Creșterea sarcinii administrative pentru autoritățile competente.....	22
4.5.2 Noi abordări ale MRV.....	22
4.5.3 Măsuri echivalente.....	22
5. Implementarea art. 27 în plan național.....	24
Anexa. Lista ghidurilor destinate agenților economici în vederea realizării unei contribuții la reducerea birocrăției.....	26

INTRODUCERE

Acest ghid a fost elaborat în cadrul proiectului ”Aplicarea sistemului de politici bazate pe dovezi în Ministerul Mediului pentru sistematizarea și simplificarea legislației din domeniul deșeurilor și realizarea unor proceduri simplificate pentru reducerea poverii administrative pentru mediul de afaceri în domeniul schimbărilor climatice”, cod SIPOCA 394 și este parte a unui set de 11 ghiduri destinate agenților economici în vederea realizării unei contribuții la reducerea birocrăției.

Ghidul face parte dintr-un grup de documente cu caracter orientativ care urmăresc să sprijine autoritățile competente și operatorii economici cu privire la punerea în aplicare consecventă și unitară a metodologiei de alocare cu titlu gratuit pentru a patra perioadă de comercializare a EU ETS (după 2020). Metodologia este stabilită de Regulamentul Delegat al Comisiei (UE) 2019/331 privind ”Normele tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului” (”Regulile privind alocările cu titlu gratuit”, FAR).

Având în vedere obiectivul, natura, complexitatea în creștere și implicațiile (financiare ale) participării la Schema europeană de tranzacționare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, considerăm că poate fi utilă prezentarea regulilor esențiale privind monitorizarea și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru micii emițători în contextul prevederilor articolului 27 din Directiva ETS revizuită.

Adoptarea de către Parlamentul European și de către Consiliu a noii ținte de reducere a emisiilor pentru anul 2030, de minim 55%, față de nivelul din anul 1990 și stabilirea țintei (anului 2050) privind neutralitatea climatică precum și perspectiva includerii în Legea europeană a climei a acestor obiective, vor oferi posibilitatea intensificării eforturilor de reducere a emisiilor de GES atât în sectoarele economice acoperite de către EU ETS cât și în cele care nu fac parte din ETS (non-ETS - Regulamentul UE

2018/842 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013.

Directiva 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare (EU-ETS), este principalul instrument al politicii europene de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră într-o manieră de cost-efectivitate.

Revizuirea periodică a directivei are ca scop eficientizarea sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, inclusiv din perspectiva reducerii costurilor administrative pentru operatorii economici, care gestionează instalații cu emisii reduse de dioxid de carbon, denumiți în continuare **“mici emițători”**.

Directiva EU-ETS, adoptată în anul 2003, prevedea la art. 27, *“Excluderea temporară a anumitor instalații”*, oferind SM posibilitatea solicitării excluderii unor instalații din sistemul comunitar de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră. În absența unor recomandări/instrucțiuni privind modul de aplicare a acestui articol, SM nu au înaintat astfel de solicitări nici în prima perioadă (2003-2007) și nici în a doua perioadă (2008-2012).

Cea de-a treia perioadă de implementare a EU-ETS (2013-2020) a fost precedată de revizuirea efectuată prin Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului, care a condus la modificarea articolului 27, respectiv *“ Excluderea instalațiilor mici care fac obiectul unor măsuri echivalente”* , aducându-se astfel o serie de clarificări, absolut necesare implementării.

Astfel, instalațiile mici sunt acelea care au emisii anuale mai mici de 25.000 tone CO₂echiv., raportate autorității competente în fiecare dintre ultimii trei ani precedenți notificării de excludere din ETS, iar în cazul instalațiilor care desfășoară activități de ardere, puterea termică nominală este mai mică de 35 MW, excluzând emisiile provenite din arderea biomasei.

Pentru cea de-a patra perioadă de implementare (2021-2030), revizuirea EU-ETS, prin Directiva (UE) 2018/410, pe lângă completări ale art. 27, introduce art 27a *“Excluderea opțională a instalațiilor care emit mai puțin de 2.500 tone “*.

1. Scopul documentului

Acest ghid are ca scop asigurarea suportului tehnic pentru autoritățile competente și operatori economici aflați sub incidența EU ETS, în vederea implementării corespunzătoare a prevederilor Directivei ETS și își propune să explicitizeze/clarifice cerințele legale prevăzute în art. 27 al EU-ETS și să prezinte aspecte de bună practică din experiența SM care au implementat art. 27.

Ghidul prezintă o serie de potențiale abordări în implementarea art. 27, atât din perspectiva operatorilor economici, care gestionează instalații EU-ETS, cât și a autorităților competente.

Astfel, prezentul Ghid se constituie într-o bază de dialog între operatori și autorități pentru luarea deciziei din partea României cu privire la aplicarea, sau nu a articolului 27.

Trimiterile la articolele din acest document se referă la Directiva EU ETS revizuită. În acest sens, au fost identificate subiecte și aspecte specifice pentru care sunt oferite explicații și informații suplimentare, fără ca acestea să reprezinte poziția oficială a Autorității Competente și fără să fie obligatorii. Prevederile normelor legale prevalează oricărui explicații sau interpretări oferite în acest Ghid.

Există o bună practică la nivelul Uniunii Europene potrivit căreia sunt elaborate documentele de orientare / ghiduri care oferă informații privind implementarea ETS.

2. Articolul 27- cerințe legale pentru SM

În acest capitol se sintetizează prevederile articolului 27, ”*Excluderea instalațiilor mici care fac obiectul unor măsuri echivalente*”, atât din perspectiva autorității competente a SM care decide aplicarea acestui articol, cât și din cea a operatorilor care gestionează instalații cu emisii anuale situate sub pragul de 25.000 tCO₂echiv.

Un SM poate exclude din sistemul EU-ETS instalațiile care au emisii anuale mai mici de 25.000 tCO₂echiv, raportate autorității competente în fiecare dintre ultimii trei ani precedenți notificării de excludere din ETS, iar în cazul unei instalații cu activități de ardere, aceasta are puterea termică nominală mai mică de 35 MW, cu excluderea emisiilor provenite din biomasă.

Excluderea se poate realiza numai în consultare cu operatorul instalației, în următoarele condiții:

- emisiile raportate autorității competente se situează sub pragul de 25.000 tCO₂echiv., în fiecare din ultimii trei ani precedenți solicitării de excludere,
- instalația face obiectul unor măsuri echivalente de reducere a emisiilor, potrivit statusului de instalație EU-ETS.

Solicitarea de excludere notificată de către SM CE în condițiile în care micii emițători confirmă intenția de a fi excluși din sistemul de tranzacționare EU-ETS conține următoarele:

- existența și aplicarea măsurilor echivalente pentru realizarea reducerilor de emisii în cadrul instalației,
 - existența procedurilor de monitorizare, în scopul evaluării emisiilor anuale, astfel încât să nu se emită mai mult de 25.000 tCO₂echiv., excluzând emisiile de ardere provenite din biomasă; pentru instalațiile care, în perioada 2008-2010, au avut emisii verificate situate sub 5.000 tCO₂echiv., SM poate permite măsuri simplificate de monitorizare, raportare și verificare,

Directiva reglementează și situațiile în care instalația notificată la COM în conformitate cu art. 27 este reintrodusă în sistemul EU-ETS, și anume în cazul în care:

- emisiile depășesc într-un an calendaristic, pragul de 25.000 tCO₂echiv., excluzând emisiile provenite din arderea biomasei, sau
- în instalație nu se mai aplică măsurile echivalente care să conducă la realizarea de reduceri de emisii.

SM are obligația punerii la dispoziția publicului, a informațiilor precizate anterior, informații ce urmează a fi transmise CE.

Spitalele pot fi excluse din sistemul EU-ETS în condițiile adoptării de măsuri echivalente de reducere a emisiilor. (art. 27 alin. (2))

Termenul de acceptare din partea CE a unei solicitări de excludere este de maximum 9 luni, de la data notificării din partea SM.

Dacă, după 3 luni de la data notificării, CE nu prezintă obiecții într-un interval de 6 luni, solicitarea de excludere se consideră acceptată (a se vedea art.27 alin.(2)).

SM nu mai alocă certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit, conform art. 10a, unei instalații care a fost exclusă din sistemul de tranzacționare EU-ETS.

Instalația exclusă din sistem are obligația returnării în Registrul European a unui număr de certificate egal cu cantitatea de emisii de CO₂echiv. realizate în perioada cât a funcționat sub regulile EU-ETS.

În anul următor celui în care o instalație exclusă din sistemul EU-ETS depășește pragul de 25.000 tCO₂echiv., SM are obligația reintroducerii acesteia în sistemul EU-ETS.

Numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate unei astfel de instalații, conform art. 10a, se scad din cantitatea de certificate ce urmează a fi licitată în numele SM, pe teritoriul pe care este amplasată instalația.

Instalația reintrodusă va rămâne în sistemul EU-ETS, până la finele perioadei de 5 ani (2025 sau 2030), astfel cum este definită în art. 11 alin. (1).

3. Articolul 27a - Cerințe legale pentru SM

Articolul 27a, *"Excluderea opțională a instalațiilor care emit mai puțin de 2.500 tone"* a fost introdus prin Directiva (UE) 2018/410.

Structura și prevederile acestui articol sunt similare cu cele ale articolului 27, cu următoarele deosebiri:

- pragul pentru excluderea și reintroducerea în sistemul EU-ETS este de 2.500 tCO₂echiv. emise anual și raportate autorității competente ale statului membru în cauză în fiecare dintre ultimii trei ani precedenți notificării de excludere, excluzând emisiile provenite din biomasă,
- monitorizarea emisiilor se poate realiza prin proceduri simplificate,
- instalația nu trebuie supusă unor măsuri echivalente de reducere a emisiilor.

De asemenea, în cazul în care pragul de 2.500 tCO₂echiv. este depășit, în orice an calendaristic, fără a fi luate în calcul emisiile provenite din biomasă, instalația se reintroduce în EU-ETS, cu respectarea prevederilor art. 27a alin (2).

Un SM poate exclude din sistemul EU-ETS generatoarele de rezervă atunci când există dovezi privind funcționarea a mai puțin de 300 ore pe an, în fiecare dintre ultimii trei ani consecutivi precedenți notificării.

În cazul depășirii numărului de 300 ore de funcționare pe an, aceste instalații se reintroduc în sistemul EU-ETS, în aceleași condiții prevăzute la art. 27a alin. (2).

4. Bune practici în implementarea articolului 27

Articolul 27 își propune să diminueze costurile administrative pentru micii emițători, dar fără să aducă atingere obiectivului general, acela de a monitoriza și a reduce emisiile de gaze cu efect de seră.

Articolul 27 nu este obligatoriu, SM pot exclude instalațiile din sistemul EU-ETS cu consultarea operatorului, deci operatorul este cel care decide dacă instalația pe care o administrează va fi exclusă, sau rămâne sub incidența EU-ETS.

Articolul 27 a fost implementat, în perioada a treia a EU-ETS, în doar șapte țări: Croația, Franța, Islanda, Italia, Slovenia, Spania și U.K., potrivit "Analysis of national responses under Article 21 of the EU-ETS in 2020", analiză realizată de către Sustainable Quality Consult și COWI pentru Comisia Europeană.

Cele prezentate în continuare au la bază Ghidul de bune practici privind implementarea prevederilor EU-ETS pentru micii emițători (https://ec.europa.eu/clima/sites/default/files/ets/allowances/docs/p4_best_practice_guidance_en.pdf)).

Toate SM care au pus în aplicare prevederile art. 27 au determinat eligibilitatea pentru excluderea instalațiilor mici, pe baza datelor privind emisiile din ultimii trei ani, precedenți solicitării de excludere. Pentru Faza a treia a ETS, acest lucru a necesitat ca instalațiile să furnizeze emisii medii anuale pentru anii 2008, 2009 și 2010 și să se asigure că acestea au fost mai mici de 25.000 CO₂echiv.

Instalațiile excluse din sistemul EU-ETS aparțin diverselor categorii de activități, ponderea cea mai mare având-o cele din sectorul "arderea combustibililor". Multe dintre instalațiile din categoria de activitate "arderea combustibililor" aparțin unor spitale și universități, care au intrat sub incidența EU-ETS din cauza faptului că administrează unități având puterea instalată peste 20 MW. Unitățile din industria ceramică manufacturieră ocupă următoarea poziție în ceea ce privește instalațiile excluse din sistemul EU-ETS.

O măsură de bună practică implementată în SM care au ales să transpună art.27, o reprezintă "excluderea spitalelor".

Se constată abordări diferențiate ale SM în aplicarea acestei categorii de excludere:

1. spitalele pot fi excluse, chiar și în situația în care emisiile depășesc pragul de 25.000 tCO₂echiv, cu condiția luării de măsuri echivalente;

2. prin aplicarea unor criterii suplimentare sunt excluse instalațiile termice, care furnizează energie, în principal, unui spital.

O provocare majoră în ceea ce privește opțiunea de implementare a art. 27 o reprezintă identificarea acelor măsuri echivalente care să conducă la reduceri de emisii.

O măsură care poate fi considerată „echivalentă” trebuie să conducă la o reducere egală, sau mai mare a emisiilor absolute în comparație cu cea sub EU-ETS. Aplicarea unei măsuri echivalente este obligatorie pentru instalațiile mici care au aplicat pentru clauza de excludere.

Atunci când se introduce o măsură echivalentă, este important ca aceasta să reducă sarcina administrativă pentru instalațiile mici, în comparație cu cea sub prevederile EU-ETS.

În continuare se prezintă un exemplu de măsură neadecvată, în aplicarea articolului 27, respectiv ”reducerea emisiei specifice”.

Reducerea emisiei specifice- determinată ca raport între cantitatea de emisii și producție din anul de bază; anul de bază poate fi unul dintre cei trei ani anteriori solicitării excluderii din sistemul EU-ETS, sau exprimare în termeni relativi, respectiv media celor trei ani.

Măsura este considerată neacceptabilă din următoarele considerente:

1. Dificultăți în compararea impactului măsurii asupra mediului.

Sistemul bazat pe emisii specifice (emisii/producție) este diferit de EU-ETS, care operează cu emisii absolute.

Acceptarea unei măsuri, având ca obiectiv reducerea emisiei specifice, poate conduce la emisii mai mari, pe întreaga perioadă de tranzacționare, datorate creșterii nivelului de producție. În acest caz, măsura este în neconcordanță cu sistemul EU-ETS, iar ”echivalența” este dificil de stabilit.

2. Crește complexitatea sistemului de monitorizare a măsurii alternative și implicit, costurile administrative.

Calculul emisiilor specifice în fiecare an necesită mai multe date decât prevede sistemul de monitorizare EU-ETS. Datele de producție vor trebui să fie monitorizate, verificate și raportate pentru a evalua reducerea valorilor relative ale emisiilor.

Măsurile echivalente ar trebui să fie reprezentate/raportate prin emisii în valori absolute, nu prin emisii specifice (emisii raportate la cantitatea de produs), astfel asigurându-se echivalența cu EU-ETS.

4.1 Stabilirea limitelor de reducere a emisiilor

Pentru a se asigura echivalența cu sistemul EU-ETS, instalațiile excluse trebuie să facă dovada reducerii echivalente de emisii, pe întreaga perioadă de tranzacționare. SM care au implementat art. 27 au ales alternative pentru respectarea acestei cerințe.

Alternativa	Argumente
Alocarea de limite anuale de emisie, care scad treptat, astfel încât să se obțină aceeași reducere care s-ar fi realizat în cadrul EU-ETS.	Utilizarea de traiectorii liniare de reducere anuală pe întreaga perioadă. Instalațiile din toate categoriile de activitate sunt tratate în același mod.
"Autorizarea" emiterii unei cantități de CO ₂ echiv. egală cu ceea ce ar fi fost alocările gratuite sub sistemul EU-ETS, determinate de către autoritatea competentă.	Decizia de "alocare anuală" ce trebuie luată de către autoritatea competentă are la bază aceleași reguli precum EU-ETS. Această alternativă nu este recomandată deoarece micii emițatori sunt excluși din sistemul de tranzacționare.

Pentru a asigura echivalența acestui "sistem", aplicabil instalațiilor mici, cu sistemul EU-ETS, pot fi avute în vedere următoarele flexibilități:

- în cazul în care o instalație mică emite mai puțin decât "alocarea anuală" are posibilitatea "depozitării" acestei economii și să o poată folosi în următorii ani;
- în cazul în care o instalație mică realizează o cantitate mai mare de emisii într-un an, se poate "împrumuta" un procent din alocarea anului următor, cu condiția ca în anul următor "alocarea" să fie diminuată cu cantitatea împrumutată.

4.2 Sancțiuni în caz de nerespectare a măsurilor echivalente

Credibilitatea sistemului, prin care instalațiile mici sunt excluse din EU-ETS, se asigură prin aplicarea măsurilor echivalente care să conducă la reducerea emisiilor. În cazul nerespectării măsurilor echivalente este necesară aplicarea de sancțiuni.

SM care implementează art. 27 susțin necesitatea aplicării unei penalizări pe tona de CO₂ echiv. cu care a fost depășită limita ("alocarea") anuală de emisii, penalizare ce trebuie plătită în anul următor raportării.

Există diferite variante utilizate de către SM pentru calcularea penalităților, conform tabelului de mai jos:

Varianta	Argumente
O penalizare bazată pe prețul mediu al certificatelor de emisie (prețuri de decontare EUA) pe o anumită perioadă de timp, cum ar fi un an calendaristic.	Acest tip de penalizare poate lua mai multe forme, cum ar fi: a. penalizarea se bazează pe prețul mediu al certificatelor de emisie (prețurile de decontare a certificatelor Uniunii Europene-(EUA) pentru anul precedent; b. sau, un preț mediu este calculat pe o perioadă de un an, pentru doi ani anteriori, iar dintre aceste două valori, este selectată valoarea cea mai mică. Aceste prețuri se bazează pe prețul mediu de licitație ponderat în volumul al licitațiilor dintr-un an.
O penalizare stabilită independent de orice preț mediu al certificatelor de emisie, cum ar fi o penalizare statică.	O penalizare de acest tip oferă mai multă flexibilitate autorității competente pentru a stabili ceea ce consideră a fi o penalizare adecvată. O atenție specială ar trebui acordată acestei variante pentru a se asigura că nivelul de penalizare este stabilit suficient de ridicat, pentru a încuraja conformarea cu prevederile legale. De asemenea, este posibil ca valoarea unei astfel de penalizări să fie stabilită în conformitate cu achiziționarea unei sume echivalente de certificate de

	emisii EU ETS.
O obligație pentru instalația în cauză de a cumpăra certificate EU ETS și de a le preda autorității naționale competente.	Acest tip de penalizare profită de un mecanism care este deja în vigoare, în cazul în care instalațiile mici plătesc pentru volumul de emisii cu care și-au depășit limita, prin cumpărarea de certificate EU ETS.

4.3 Sisteme de monitorizare, raportare și verificare

Autoritatea competentă (AC) trebuie "să se asigure" că există dispoziții de monitorizare pentru a evalua dacă o instalație depășește pragul de 25.000 tCO₂e într-un an calendaristic, cu excepția emisiilor din biomasă (art.27, alin.1, lit (2)).

Pentru a transmite emisiile anuale AC, operatorul poate utiliza un portal simplificat sau un instrument de raportare, comparativ cu cel utilizat de instalațiile din EU ETS.

Nu este obligatoriu să se monitorizeze reducerile de capacitate pentru a ajusta obiectivele de reducere a emisiilor. Este decizia AC dacă această valoare este monitorizată.

4.3.1 Obligațiile de raportare ale instalațiilor excluse

Frecvența de raportare poate varia, în funcție de opțiuni și considerații relevante:

Opțiuni	Considerații relevante
Instalațiile mici raportează emisiile anual	Aceasta este cea mai comună abordare a SM. Permite monitorizarea anuală de conformare și orice reducere a emisiilor.
Instalațiile raportează fie anual, fie la fiecare 2 ani, în funcție de cât de mult se depășește pragul de emisii.	Stabilirea unui prag pentru instalațiile mici mult sub limita de 25.000 tCO ₂ e ar putea reduce sarcina administrativă atât pentru instalațiile mici, cât și pentru autorități, cum ar fi 15.000 tCO ₂ e.

	O perioadă de raportare mai lungă (de exemplu, 2 ani) nu este sugerată pentru instalațiile mici apropiate de prag, deoarece acest lucru ar slăbi identificarea instalațiilor care au depășit limita de 25.000 tCO ₂ e.
--	---

Statele membre trebuie să se asigure că instalațiile mici elaborează un plan de monitorizare. Planurile de monitorizare pot fi simplificate, dar trebuie totuși să conțină toate elementele necesare, așa cum este specificat în Regulamentul UE de punere în aplicare nr. 2066/2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei.

Modelele de raportare EU ETS pot fi utilizate pentru raportarea datelor privind emisiile provenite de la instalații mici. Cu toate acestea, pot fi introduse și obligații de raportare simplificate pentru a reduce sarcina administrativă. De exemplu, unele state membre nu au solicitat să fie incluse informații precum analiza riscului și a incertitudinii sau raportul de îmbunătățire și raportarea modificărilor producției.

4.3.2 Sisteme de monitorizare și raportare

SM au adoptat modele proprii de monitorizare și raportare pentru instalațiile mici care au fost excluse din sistemul EU-ETS.

În continuare se prezintă un posibil Model simplificat de monitorizare și raportare.

Plan de monitorizare simplificat pentru instalațiile mici și care cuantifică emisiile de GES, oferă următoarele informații:

- Schema instalației cu identificarea fluxurilor de combustibili / materiale utilizate și a surselor de emisie conectate și indicarea utilizării biomasei sau a materialelor mixte.
- Descrierea metodologiei de monitorizare pentru fiecare flux de energie și emisii;
- Lista altor documentații necesare, cum ar fi facturile de combustibil și materiale, dovada parametrilor utilizați etc .;
- Detalii despre cum îndeplinește principiile acurateței, comparabilității și îmbunătățirii continue;
- Lista autorizațiilor asociate instalațiilor;
- Recomandările verficatorului care sunt înregistrate în formatul excel.

Raport anual simplificat privind emisiile, care solicită operatorului să raporteze

toate informațiile cheie, astfel cum este stabilit de Regulament, cu un mecanism de raportare simplificat, (cu modele și îndrumări) și mai accesibil în comparație cu sistemul EU ETS MRV, ce conține 5 secțiuni principale:

- **Identificarea instalației**, inclusiv codul NACE, ID-ul în sistemul național, adresa, persoana de contact etc .;
- **Activități desfășurate la fața locului**, inclusiv achiziționarea energiei termice, electrice și căldură. Pentru fiecare activitate, operatorul ar trebui să includă codul NACE, tipul de produs, capacitatea (tone / zi) și producția pe parcursul perioadei. Dacă este relevant, trebuie raportate informații despre biomasă și alte surse de deșeuri (de exemplu, tipul de biomasă, cantitatea utilizată și emisiile);
- **Fluxurile de combustibil ale instalației** și orice modificare a sursei de emisii sau a planului de monitorizare;
- **Emisiile din activitățile de ardere**. În această secțiune operatorul poate raporta până la cinci combustibili de ardere, iar pentru fiecare combustibil cantitatea utilizată, puterea calorică, factorul de emisie și factorul de oxidare trebuie introduse împreună cu sursa de informații. Șablonul de raport anual privind emisiile calculează automat emisiile;

O listă de până la cinci surse de emisii de proces. În ceea ce privește secțiunea privind emisiile din ardere, se introduc informații despre activități și factori de emisie împreună cu o referință despre sursă. Emisiile sunt apoi calculate automat în cadrul modelului.

Emisiile pentru toate instalațiile mici sunt înregistrate într-un registru național, care este actualizat periodic și publicat pe site-ul Guvernului.

4.3.3 Sisteme de monitorizare și verificare

Datele privind emisiile transmise de către instalațiile mici excluse, ar trebui monitorizate și verificate, pentru a se asigura că respectă limitele de emisie și că măsura echivalentă realizează o contribuție echivalentă de reducere a emisiilor.

SM au folosit diferite abordări pentru verificarea emisiilor instalațiilor mici. Unele au solicitat ca emisiile instalațiilor mici să fie verificate de către un organism independent, similar sistemului EU-ETS.

Având în vedere că obiectivul excluderii instalațiilor mici îl reprezintă reducerea poverii administrative, pot fi adoptate și sisteme de verificare simplificate.

În continuare se prezintă câteva alternative de abordare a sistemului de verificare a rapoartelor de monitorizare, în cazul micilor emițători și argumentele în susținerea acestora.

Alternativa	Argumente
Mentținerea aceluiași nivel de verificare ca în EU ETS	Ușor de implementat deoarece există exercițiul anilor de raportare sub sistemul EU-ETS, dar cu economii ne semnificative (dacă vor exista economii)
Verificarea se efectuează intern de către AC	Această abordare nu necesită verificarea terților. Cu toate acestea, ar putea avea ca rezultat o sarcină administrativă semnificativă care să fie pusă pe seama autorităților competente. Statele membre ar trebui să ia în considerare posibilele costuri pe baza numărului de instalații și a altor criterii. S-ar putea lua în considerare numai pentru instalațiile mai mici unde costul verificării instalațiilor este ridicat în raport cu emisiile lor.
Verificarea în afara site-ului instalației de către un verificator independent și acreditat la nivel național, în loc de verificarea on site.	Această opțiune a fost aplicată de unele dintre statele membre. În continuare necesită verificarea terților, dar scade costurile pentru instalații.
Autoverificarea raportului anual de emisii.	Această opțiune ar putea fi oferită operatorilor de instalații mici, deși, în acest caz, instalațiile ar trebui să intre într-un sistem de audit bazat pe risc efectuat de autoritatea competentă. Merită evaluat nivelul de încredere pe care îl au operatorii în capacitatea lor de a se auto-verifica înainte de a opta pentru această abordare. Aceasta nu este recomandată, deoarece operatorii ar putea să nu aibă experiența și cunoștințele necesare.

Rapoartele privind emisiile trebuie verificate de autoritățile competente în scopul determinării conformității cu măsurile echivalente.

4.3.4 Asigurarea conformității cu principiile de monitorizare și raportare

Ciclurile de conformare trebuie introduse pentru a verifica dacă operatorii respectă obligațiile sistemului simplificat de monitorizare și raportare. Penalitățile de nerespectare trebuie să se aplice și să fie aplicabile.

Majoritatea SM au instituit scheme de audit, efectuate de autoritatea națională competentă, spre verificarea conformității cu monitorizarea și raportarea. În general, auditurile sunt selectate în mod aleatoriu, cu toate acestea, un SM poate proiecta și scheme de audit care vizează anumite categorii de instalații.

Mai jos sunt prezentate opțiuni privind sistemele de asigurare a conformității cu principiile de monitorizare și raportare utilizate de către SM care au exclus instalații din sistemul EU-ETS și considerentele avute în vedere.

Opțiuni	Considerații generale
Auto-verificare în cazul în care instalațiile cu criterii de risc ridicat ar fi auditate mai frecvent. Un SM ar putea stabili un număr de instalații care ar primi un audit în fiecare an.	Auto-verificarea va reduce povara administrativă pentru operatorii instalațiilor; este posibil ca acest sistem să necesite un număr mai mare de audituri din partea autorității competente. Dacă auto-verificarea este foarte utilizată și AC stabilește un număr ridicat de audituri pe instalație, sarcina pentru AC ar fi mare.
Instalațiile excluse cu emisii anuale de peste 20.000 tCO ₂ e sunt auditate anual. Majoritatea SM stabilesc cerințe de monitorizare mai exigente pentru instalațiile care sunt mai apropiate de cele 25.000 de tone	Majoritatea SM stabilesc cerințe de monitorizare mai exigente pentru instalațiile care se apropie de pragul de 25.000 tCO ₂ e. Această abordare este recomandată, deoarece limitează riscul de a nu fi reintroduse în sistemul EU-ETS, în cazul în care emisiile sunt peste prag.

4.3.5 2Monitorizare, raportare și verificare simplificate pentru instalațiile care emit sub 5.000 tCO₂e

Articolul 27a dă posibilitatea SM să stabilească pentru *instalațiile mai mici*, cele care emit mai puțin de 2.500 tCO₂echiv. măsuri simplificate de monitorizare, raportare și verificare (MRV). Operatorii unor astfel de instalații nu au capacitatea sau cunoștințele necesare pentru a se conforma sistemelor MRV complete și pentru a utiliza servicii terțe, ceea ce îngreunează povara administrativă.

În continuare, se prezintă câteva sisteme MRV simplificate, care sunt utilizate de unele dintre SM, pentru instalațiile mai mici:

Varianta	Argumente
Autoritatea competentă efectuează verificarea rapoartelor de emisii cu rezultatele comunicate instalațiilor	Această abordare ar fi aplicată instalațiilor mai mici, mai degrabă decât întregului grup, pentru a minimiza nivelul de administrare cerut de autoritatea națională. SM ar trebui să ofere îndrumări cu privire la procedură, de exemplu, prin elaborarea unei liste de dovezi și documente necesare care trebuie prezentate împreună cu raportul privind emisiile pentru a permite verificarea emisiilor.
Verificarea este bazată pe munca de birou, cu vizite la un anumit număr de ani;	Autoritățile naționale nu se vor confrunta cu costuri de administrare mai mari și se fac economii pentru instalațiile mai mici, deoarece vizita la fața locului pentru verificare este necesară mai rar.
Verificarea nu este necesară la cele mai mici instalații, cu toate acestea ar trebui efectuat un audit off site de către auditori acreditați	Această opțiune ar trebui luată în considerare de SM unde verificatorii ar putea să nu fie disponibili.

Posibilitatea de a nu utiliza parametri standardizați, împreună cu un plan și o procedură simplificate de monitorizare poate fi agreată cu Comisia Europeană.

În cazul instalațiilor mai mici care omit să transmită Raportul de monitorizare a emisiilor, AC poate estima emisiile pentru anul în cauză. Omiterea raportării trebuie sancționată.

O procedură și un plan de monitorizare simplificat, cu posibilitatea utilizării unor parametri nestandardizați ar putea fi agreată de către CE.

În cazul instalațiilor mai mici, care omit să transmită Raportul de monitorizare a emisiilor, AC poate estima emisiile pentru anul în cauză. Omiterea raportării trebuie sancționată.

4.4 Reintroducerea instalațiilor în ETS

Conform art. 27, alin. 1, lit. c) ”... o instalație este reintrodusă în sistem în cazul în care emite mai mult de 25 000 de tone de dioxid de carbon echivalent, excluzând emisiile provenite de la biomasă, în cursul unui an calendaristic, sau în cazul în care nu se mai aplică măsurile corespunzătoare instalației care va realiza o contribuție echivalentă la reducerile.”

Potrivit art. 27 alin. (3) ”Atunci când o instalație este reintrodusă în EU ETS în conformitate cu alineatul (1) litera (c), cotele emise în conformitate cu articolul 10a se acordă începând cu anul în care are loc reintroducerea. În conformitate cu articolul 10 alineatul (2), cotele emise acestor instalații se scad din cantitatea care urmează a fi licitată de către statul membru în care este amplasată instalația.

Orice astfel de instalație rămâne în EU ETS pentru restul perioadei menționate la articolul 11 alineatul (1) pe parcursul căreia a fost reintrodusă.”

Instalațiile mici excluse nu pot alege să fie reintroduse în EU-ETS în timpul unei faze în curs, cu toate acestea, instalațiile excluse vor fi reintroduse automat în EU-ETS de la începutul anului calendaristic următor, dacă în orice moment din perioada 2021-2030 nu reușesc să îndeplinească criteriile de eligibilitate pentru a fi excluse.

La momentul reîntririi sub incidența EU-ETS, instalația trebuie să respecte pe deplin cerințele EU ETS și i se pot aloca certificate gratuite la nivelul stabilit în NIMs. Aceasta ar include toate modificările posibile la nivelurile de activitate istorică (HAL) ale NIMs, dacă este cazul.

Spitalele nu ar trebui luate în considerare pentru reintroducerea în EU ETS dacă depășesc pragul de excludere. Cu toate acestea, ar trebui să existe un proces suplimentar pentru reintroducerea în EU ETS atunci când un spital a încetat să ofere servicii spitalicești.

Se recomandă furnizarea unei definiții pentru instalațiile cu specific spitalicesc care pot fi excluse. De exemplu, o instalație tip spital poate fi exclusă cu condiția ca în orice an din perioada de comercializare să exporte nu mai mult de 15% din căldura produsă de instalație către o altă unitate, alta decât un spital.

4.5 Provocări comune privind implementarea art. 27

Majoritatea SM au descris **perioada de timp** pentru implementarea unei măsuri alternative ca fiind o **provocare**, dacă nu exista deja un sistem adecvat și, în unele cazuri, nu permite punerea în aplicare a măsurii.

4.5.1 Creșterea sarcinii administrative pentru autoritățile competente

AC trebuie să opereze atât sistemul EU-ETS, cât și sistemul de excludere, ceea ce va conduce la creșterea poverii administrative pentru aceasta.

SM cu un număr mai mic de instalații excluse au observat o creștere disproporționat de mare a sarcinii administrative totale, pentru autoritățile competente.

SM care cu un număr mai mare de instalații excluse au raportat o creștere, sau doar o ușoară creștere a sarcinii administrative totale; s-a constatat că reducerea costurilor pentru instalațiile excluse a fost mai mare decât creșterea poverii administrative pentru AC.

Povara administrativă a autorității competente raportată la instalație (total costuri/nr. total de instalații excluse) se reduce odată cu creșterea numărului de instalații excluse, în special dacă cerințele MRV sunt simplificate și raportările se fac pe formate dezvoltate ad-hoc.

4.5.2 Noi abordări ale MRV

Aplicarea cerințelor MRV măsurilor echivalente nu a scos în evidență o reducere evidentă a poverii administrative pentru instalațiile excluse.

S-a constatat că nivelul de reducere a poverii administrative, pentru micii emițători, este direct dependentă de nivelul de simplificare a cerințelor de monitorizare, raportare și verificare (MRV). La reducerea costurilor contribuie, de asemenea, lipsa obligativității deschiderii unui cont în Registrul unic și a plății taxelor anuale de administrare ale acestuia.

4.5.3 Măsurile echivalente

Măsurile echivalente reprezintă o provocare în procesul de implementare a art. 27. Spre exemplu, acolo unde există taxa pe carbon, decizia unui operator de a solicita excluderea din sistemul EU-ETS este dificilă din perspectiva pierderii scutirii de această taxă.

Acolo unde taxa pe carbon nu face parte din sistemul național de impozitare, nu este totuși recomandată introducerea acesteia, deoarece procesul legislativ în domeniul fiscal este unul de lungă durată. Multe SM au implementat o penalizare, în locul unei taxe pe carbon, care se impune numai atunci când instalația depășește limitele de emisie.

În unele SM, operatorii care reușesc să-și reducă emisiile sub nivelul alocării gratuite, nu sunt interesați de accesarea posibilității de excludere din sistemul EU-ETS deoarece ar pierde fluxul financiar creat de vinderea disponibilului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră. Operatorii instalațiilor mici din unele SM, deși sunt interesați de posibilitatea de excludere din sistemul EU-ETS în temeiul art. 27, nu doreau să piardă posibilitatea de a vinde certificate, în cazul în care își puteau reduce emisiile sub alocarea gratuită de certificate.

Măsurile echivalente puse în aplicare de SM în faza a III-a pot să nu ofere un mecanism de recompense atât de evident pentru instalațiile care au reușit să realizeze reduceri de emisii mai mari decât cele "alocate" în cadrul unei măsuri echivalente acceptate de AC.

Nu există un mecanism de recompensare pentru îndeplinirea sau depășirea alocării gratuite.

5. Implementarea art. 27 în plan național

Față de cele prezentate rezultă că decizia de excludere din sistemul de tranzacționare al EU-ETS, oferită de art. 27, reprezintă o provocare reală pentru autoritățile responsabile pentru transpunere și implementare, dar mai ales pentru operatorii instalațiilor, cu emisii anuale situate sub pragul de 25.000 tCO₂echiv.

În tabelul următor se prezintă situația instalațiilor din România, care îndeplineau cerința cu privire la emisii anuale situate sub pragul de 25.000tCO₂echiv. în ultimii trei ani ai celei de a treia perioade de tranzacționare.

Anul	Nr. total instalații	Nr. instalații cu emisii anuale sub 25.000 tCO ₂ e	Pondere din total (%)
2018	160	25	15,6
2019	154	20	13
2020	147	18	12,3

(Sursa: EU-ETL, ANPM)

Se constată că numărul total al instalațiilor EU-ETS a scăzut în fiecare an, inclusiv cel al instalațiilor care îndeplinesc pragul de 25.000 CO₂echiv..

Există operatori din această categorie care și-au manifestat interesul pentru accesarea posibilității de excludere din sistemul EU-ETS.

Flexibilitatea oferită de către legislativul European, prin articolul 27 din Directiva EU-ETS, ar trebui valorificată și de către România pentru instalațiile ale căror emisii de gaze cu efect de seră se situează sub pragul de 25.000 tCO₂ echiv..

Astfel, pentru acești operatori s-ar reduce povara administrativă determinată de costurile cu monitorizarea, verificarea, raportarea și de asemenea, s-ar reduce costurile de conformare determinate de achiziționarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (EUA). Aceste economii pot fi investite în măsuri echivalente de reducere a emisiilor, deci prin excludere din sistemul EU-ETS, obiectivul principal, reducerea emisiilor, este respectat.

Pentru accesarea posibilității de excludere din sistemul EU-ETS a instalațiilor care au emisii anuale sub pragul de 25.000tCO₂echiv., sunt necesare următoarele:

- începerea dialogului cu toți operatorii care administrează instalații ale căror emisii anuale se situează sub 25.000 tCO₂echiv., având ca bază de discuții prezentul Ghid;

- transpunerea art. 27 din Directiva EU-ETS, prin completarea HG nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- legislație subsecventă, necesară cerințelor de implementare, care să clarifice:
 - cerințele de monitorizare, raportare, verificare simplificate (Regulamentul (UE) 2019/2066 (MRR)) art. 13 și MR Guidance document no. 5, , cap.2);
 - modalitatea de stabilire a traiectoriei de reducere a emisiilor, pe perioada de excludere, în cadrul măsurilor echivalente.

Anexa Lista ghidurilor destinate agenților economici în vederea realizării unei contribuții la reducerea birocrăției

Ghidul 1. Ghid privind obligațiile de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru micii emițători

Ghidul 2. Ghid privind exemplele de bune practici la nivel național pentru implementarea schemei ETS pentru perioada a 4-a a schemei ETS

Ghidul 3. Ghid privind modul de tratare a biomasei în contextul schemei ETS

Ghidul 4. Ghid privind modul de accesare a Rezervei pentru instalațiile nou-intrate pentru perioada a IV-a a schemei ETS

Ghidul 5. Ghid privind tratarea unităților de cogenerare în contextul schemei ETS

Ghidul 6. Ghid privind modificarea nivelului de activitate

Ghidul 7. Ghid privind sectoarele specifice

Ghidul 8. Ghid privind divizarea și fuziunea instalațiilor ETS

Ghidul 9. Ghid privind monitorizarea și raportarea conform regulamentului privind noile reguli de alocare

Ghidul 10. Ghid general pentru agenții economici care nu intra sub incidența prevederilor EU-ETS, cu accent pentru sectorul deșeurilor în relație cu schimbările climatice

Ghidul 11. Ghid privind acțiunile de control ale instalațiilor care intra sub incidența prevederilor EU-ETS - pentru agenții economici și Garda Națională de Mediu